

Litt om foreningens siste decenium.

Av Fridtjof Brun.

Hele ti år er gått siden vår forening feiret sin femtiårsdag ved det festlige møte i Britannia.

Ennå lyder i våre ører det stormende bifall etter at vår seniorformann, direktør Carl Schulz, i sin spirituelle tale fra foreningens barndom meddelte at han ga ti tusen kroner som hjelp til å realisere planen om en ny hytte i Fongentraktene.

Siden den dag er der hendt meget som ikke er av det gode.

Vårt land ble hærtatt og alle forhold ble med ett forandret.

Også vår forening opplevde sin 9. april 1940, men vi må være glad for at vi i spissen for vårt styre hadde en så utmerket mann som advokat Thor Tharum. Han hadde nettopp de egenskaper som måtte til om ikke alt skulde gå istå. Rolig, men bestemt — klok og behendig — red han de første stormer av.

Men tyskerne kastet snart sine øyne på foreningen, dens hytter og dens virke. Stadig innrykk i hyttene med ødeleggelser av inventar, tyveri av innbo og vertinnenens matbeholdninger bevirket store vanskeligheter med driften for norsk regning. Men det hanglet og gikk med stadig tautrekning mellom styret og de grønnkledte inntil oktober 1942. Fylkesfører Rogstad kunngjorde da gjennom avisene at Turistforeningens formann var avsatt og at der som ny formann var utnevnt en nasist. Kort etter ble Thor Tharum arrestert, og han ble sittende til krigens slutt med en kortere avbrytelse. Etter endel forhandlinger med den nye formann ble det ordnet slik at det gamle styre skulde fortsette å lede foreningen.

Man hadde håpet å kunne holde hyttene åpne, men allerede den 20. juli 1943 ble alle tre Trollheimshytter og Nedalen gård og hytte beslaglagt av Statspolitiet.

Som sekretær hadde styret ansatt lektor Reidar Jørgensen — et overmåte heldig valg. Det er en hel liten roman å lese sekretærens Canossagang for å få hyttene frigjort.

Årene går og alt ligger nede. — — — Men så kom freden. Den vi hadde ventet på så lenge, lenge. Norge var atter fritt. Det ble med ett slag annerledes. Atter kunde en snakke uten å se seg omhyggelig omkring.

Den første generalforsamling etter frigjøringen ønsket Tharum velkommen hjem igjen fra Grini. Med stor begeistring ble han gjeninnsatt som formann, men han meddelte dessverre samtidig at han ikke mottok gjenvalg. Dette var jo forståelig, men ikke desto mindre beklagelig. Tharum ble av den store forsamling hyldet for sitt oppofrende og byggende arbeide for foreningen i trengselsårene, som han måtte betale med års fengsling.

Som ny formann valgtes kjøpmann Arne Falkanger, et valg foreningen sikkert ikke vil angre. Gjennom mange år er han en ivrig fotvandrer med inngående kjennskap til våre fjelltrakter. Sammen med sitt utmerkede styre ser han stort på foreningens betydning og dens framtid.

Foreningens årbøker har en høy stjerne hos medlemmene. De imøtesees med stor interesse, da de er av høy kvalitet og gir mange gode råd og vink, som kommer godt med for fjellturene. Det er bemerkelsesverdig at de har kunnet komme ut regelmessig — også under krigen.

Av de større ting som er løst i siste 10-år må en nevne telefonen til Storerikvollen. Ved hjelp av en kronerulling og med bidrag av Trondheim Elektrisitetsverk er telefonen nå en kjensgjerning. Dette betyr meget for sikringstjenesten i vintertiden. Nå kan man holde seg å jour om løpere som drar fra hytte til hytte er kommet vel fram i grensetraktene.

Fra 2 interesserte medlemmer er mottatt 500 kroner til bygging av badstu på Nedal. Denne vil antagelig stå ferdig neste år.

Pengene satt forholdsvis løst under krigen. En innsamling blant foreningens mange venner innbrakte kr. 18.591,22 som i sin helhet

er anvendt til reparasjon av hyttene, som nå etterhvert presenterer seg i forsvarlig og god stand.

Alle vardinger er nå i full orden, likesom vintervarding er etablert flere steder i grensetraktene og Trollheimen.

På Kjøli har foreningen fått et nytt kvarter.

På Schulzhytta i Roltdalen arbeides der nå med full kraft. Det blir en stor hytte med herlig beliggenhet i et vidunderlig terreng, og den vil stå som et talende monument over Trondhjems Turistforeningens stifter, direktør Carl Schulz, som i sannhet bevarte sin ungdoms idealer helt opp i støvets år.

Turkomiteen har i årenes løp opparbeidet et fond på 2000 kroner og i 1939 bevilget styret herav 500 kroner som sammen med 100 kroner fra privat hold skulde brukes til å gi skolebarn anledning til å komme tilfjells. Der ble uttatt 10 piker og 10 gutter fra folkeskolens øverste klasser. De kom brune hjem etter en 8-dagers strålende tur i Sylene og Trollheimen. Man må håpe at der blir anledning til å gjenta slike turer.

Et annet tiltak som foreningen med bidrag av Det Norske Skogselskap, tre år i trekk i begynnelsen av tredveårene, satte igang var skogplanting omkring hyttene i Trollheimen og Sylene. Ca. 60 skoleungdommer under ledelse av skogsfolk og lærere fikk opphold på hyttene i ca. 10 dager for 25 kroner. Resultatet av de tre års plantninger kan man nå begeistres over. De største furutrær har nådd en høyde på over 2 meter og står lubne og ranke, og en kan være sikker på at de unge gutter vil ha glede av om de som voksne menn tar sine barn med og viser dem hva far har plantet. Med det resultat som foreligger skulde det være all grunn til å ta dette arbeide opp igjen. Det er alltid morsomt når det gror etter et arbeide.

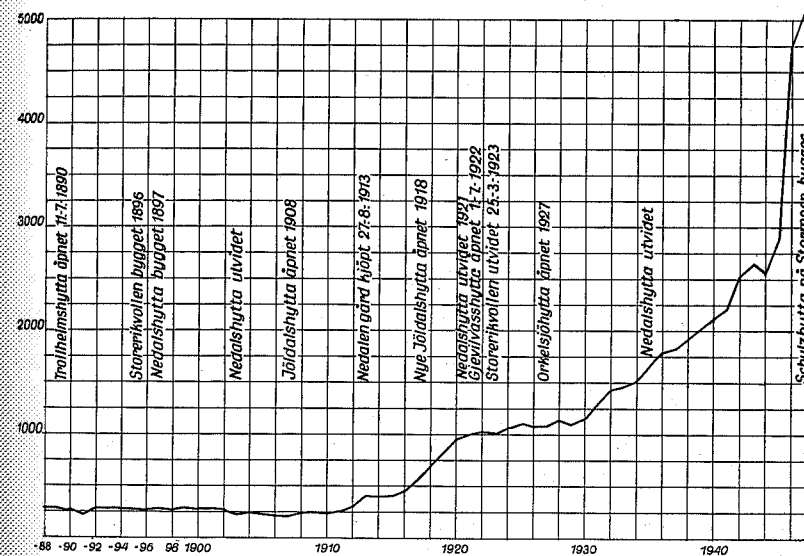
Foreningens vekst belyses best ved den kurve over medlemsøknin-gen som tas med i tilslutning til denne artikkel. Fra en beskjeden begynnelse på 265 medlemmer er nå antallet pr. 1/10 1947 oppe i 5065.

At trafikken i fjellet er øket er et gledelig og påviselig faktum. Det skyldes selvsagt mange forhold — — det utrettelige arbeide som på mange hold nedlegges for en bedre folkehelse, bedring i

kommunikasjonene, lovbefalt ferie for alle og ikke minst det arbeide som er gjort og gjøres av alle turistorganisasjoner gjennom bygging av hytter, varding av ruter og opplysningsarbeide av forskjellig art.

Trondhjems Turistforening har lov til å innkassere sin del av æren for at stadig fler og fler gis anledning til å nyte godt av en tur i fjellet, og det er å håpe at forholdene alltid må ligge slik tilrette at de skiftende styrer må ha held i sitt arbeide for den store og gode sak.

Fridtjof Brun.

Medlemstallets svingninger 1887-1947